

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci navrhovatele: **M. O.**, proti odpůrci: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, o návrhu na obnovu řízení ukončeného usnesením Krajského soudu v Brně dne 27. 8. 2018, č. j. 22 A 55/2016 - 38, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 4. 2020, č. j. 34 A 4/2019 - 3,

### t a k t o :

- I. Žádost navrhovatele o prodloužení lhůty k prokázání zastoupení advokátem **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se svým podáním ze dne 8. 1. 2019 u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) domáhal povolení obnovy řízení vedeného krajským soudem pod sp. zn. 22 A 55/2016. Toto řízení bylo pravomocně skončeno usnesením krajského soudu ze dne 27. 8. 2018, č. j. 22 A 55/2016-38, jímž krajský soud odmítl žalobu navrhovatele jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť navrhovatel nevyčerpal veškeré opravné prostředky. Žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. 5. 2016, č. j. MPSV-2016/87016-921, sp. zn. SZ/MPSV-2016/59819-921, jež se týkalo přiznání dávky mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytného jednorázového výdaje navrhovatele (na úhradu nájemného za měsíc 2/2016 a jízdného do Prahy) ve výši 5 140 Kč, nebylo konečné, neboť zrušovalo rozhodnutí vydané v prvním stupni, a věc byla vrácena prvostupňovému úřadu práce k dalšímu řízení. Poskytnutí soudní ochrany by bylo předčasné, neboť teprve konečné správní rozhodnutí ve věci je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., které lze napadnout správní žalobou.

[2] Kasační stížnost navrhovatele proti usnesení č. j. 22 A 55/2016-38 Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1 Ads 313/2018-23, zamítl.

[3] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením ze dne 15. 4. 2020, č. j. 34 A 4/2019 – 3 odmítl žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jelikož návrh na obnovu řízení je podle § 111 a § 114 odst. 1 s. ř. s. ve věci dávky mimořádné okamžité pomoci nepřipustný a nesměřuje proti rozsudku ve věci samé.

[4] Proti usnesení krajského soudu podal navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž namítá, že řízení před krajským soudem ve věci sp. zn. 22 A 55/2016 bylo stíženo zmatečností a neřešilo podstatu věci, přičemž se snaží dlouhodobě domoci soudní ochrany ve věci nezákonného zásahu správního orgánu spočívajícího v provedení sociálního šetření doprovázeného protokolárním otevřením bytu, jehož důsledkem bylo nucené vystěhování z Vyškova a jeho sociální vyloučení. V důsledku tohoto postupu došlo podle stěžovatele k poškození jeho zdraví a potlačení jeho práv. Stěžovatel nebyl řádně slyšen krajským soudem při veřejném jednání. Stěžovatel dále požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. a § 35 odst. 10 s. ř. s.

[5] Usnesením ze dne 17. 6. 2020, č. j. 2 Ads 149/2020 - 13, Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl pro zjevnou bezúspěšnost jeho kasační stížnosti a vyzval ho, aby ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení usnesení buďto předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 6. 2020. Lhůta pro předložení plné moci udělené advokátovi (či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání) tedy uplynula v pondělí dne 6. 7. 2020. Protože tento den je státním svátkem, posunul se v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. poslední den lhůty na úterý 7. 7. 2020.

[6] Dne 2. 7. 2020 obdržel Nejvyšší správní soud žádost stěžovatele o prodloužení patnáctidenní lhůty stanovené usnesením č. j. 2 Ads 149/2020 – 13, z důvodu, že požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta k poskytnutí právní služby ve smyslu § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“). Přílohou podání stěžovatele je kopie této žádosti, kterou stěžovatel podal na formuláři podle § 18a zákona o advokacii, obsahově ji však upravil na žádost podle § 18c.

[7] Nejvyšší správní soud v usnesení č. j. 2 Ads 149/2020 – 13 shledal kasační stížnost stěžovatele zjevně bezúspěšnou a důkladně vysvětlil, že ať už by stěžovatel v kasační stížnosti uvedl jakékoli důvody, nemohl by uspět (srov. odst. [17] předmětného usnesení).

[8] Nejvyšší správní soud považuje prodloužení patnáctidenní lhůty pro doložení zastoupení stěžovatele advokátem za bezúčelné. Podle § 18c odst. 5 zákona o advokacii *„Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.“* I kdyby však byl Českou advokátní komorou stěžovateli určen advokát, nemůže z jeho strany dojít k jakémukoli ovlivnění řízení o kasační stížnosti, která je zjevně bezúspěšná, jak Nejvyšší správní soud podrobně popsal již v usnesení č. j. 2 Ads 149/2020 – 13.

[9] Nejvyšší správní soud si je vědom znění čl. 36 Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo na soudní ochranu. V daném případě je však výkon práva stěžovatelem od počátku zjevně bezúspěšný a výsledek řízení o kasační stížnosti by nemohl být jiný, ani kdyby byl stěžovatel zastoupen advokátem, neboť v kasační stížnosti není za dané procesní situace žádný prostor pro případnou argumentaci. Nejvyšší správní soud proto jeho žádost o prodloužení lhůty k doložení zastoupení v součinnosti s Českou advokátní komorou zamítl.

[10] Ze stěžovatelových podání je zjevné, že se cítí být dotčen na svých právech jednáním veřejné správy v souvislosti se sociálním šetřením provedeným v minulosti. Ačkoli jeho těžkosti nelze řešit v tomto řízení, stěžovatel se může obrátit na Českou advokátní komoru s žádostí o zprostředkování odborné pomoci (podle § 18a zákona o advokacii) ohledně možností dalšího postupu v jeho případě, včetně soudní ochrany.

[11] Jelikož stěžovatel ve lhůtě podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2020, č. j. 2 Ads 149/2020 – 13, existenci zastoupení advokátem (ani povinného vzdělání) nedoložil, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn. V řízení proto nelze pokračovat.

[12] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. července 2020

JUDr. Miluše Došková  
předsedkyně senátu